

ПИСМО АЛЕКСАНДРОВО НА ДАРІА.

Александръ царь на-царѣтата, и самодержецъ на-сичкіжта свѣтъ, сосъ силата на-вышната Божіа промысль. Царь Даріе, знелешъ доврѣ, защо земаше отъ каща ми харачъ. Той преди да умре поставиме царь, а ты ме обесчести отъ високобміето си, и ме плашише да пратишъ дрѣгъ Господарь на Македоніа, и да ме извадишъ отъ кащинжтъ ми столъ, за да ме доведатъ въ дворжтъ ти, да ти работимъ като рѣзъмно дѣте. Окаче азъ сосъ силата Божіа, ето чи дойдохъ при тебе мжжъ. Както искаше ты да ме ѹнеправдишъ, и да ме извадишъ отъ кащинжтъ ми столъ, азъ ни те изваждамъ, но сѣди господстввай Персіа, както ти писахъ и понапредъ, давай ми харачъ, и недей бѣди недоброжелатель. Окарни главата си, и падни поклониме се: ако ли не, никой неще се изкави отъ войската ти, подобно и ты отъ ржцѣте Македонски: както ми се чини, защо ще стане. Прочее бѣди готовъ слѣдъ 15: дни сосъ сичката си войска на рѣката Арменійска да се кіеме, защо азъ идемъ срещю тебе юнашки, а не като дѣте, както мислеше ты за да ти работимъ.

АЛЕКСАНДРЪ ВЪЧЕРА СЪ ДАРІА.

Дарій като члхъ писмото Александрово, рѣкхъ на Началниците си: Надаватели се началници толкова въздѣканіе и похваленіе отъ Македоніа. Александръ стоелъ предъ Даріа и отвѣщалъ: Царь Даріе, Македоніа трека днесъ за днесъ да се възвеличава, заради достой-